

ipſius umbrâ colluctatur, vel etiâ diſputat de aſini umbrâ, ut de re nihili. Quâ de re eſt apud Plutarchum, hanc in ſententiam. Adoleſcens æſtatis tempore aſinũ mercede conduxerat, ut eo ab urbe (Athenis) Megaram proficiſcens uteretur. Porro meridie, cùm Sol acriter æſtuaret, & conductor & locator cupiebat ſub aſini umbram ſuccedere. Verùm alter alterum arcebat: cùm hic diceret, aſinum conductum eſſe, non umbram: rurfus alter qui conduxerat, ſe plenum habere jus reſponderet. Huc etiam pertinet proverbium, *de fumo diſceptare*. Sed multi ſunt nimium delicati, qui quamvis ferme ſubtilitatem damnant titulo curioſitatis. Quare ne erres, nota illam regulam: *Themata non ſunt proponenda, qua nec ſcienti proſunt, nec ignorantibus nocent.*

Fallacia circa thematis ſpecies eſt vel circa thema verbale, vel circa reale.

Fallacia circa thema verbale eſt, quæ in verbis conſiſtit. *Aliàs dicitur fallacia dictionis, item fallacia verbalis.*

Hæc vulgò traduntur in doctrinâ de paralogiſmo ſeu ſyllogiſmo ſophiſtico, contra legem methodi, quæ jubet, ut generalia generaliter doceantur.

Eſtq; vel fallacia obſcuritatis, vel ambiguitatis.

Fallacia obſcuritatis eſt, cùm vel vox aliqua ſimplex, vel integra phraſis eſt obſcura.

Eaq; oritur vel ex inſolentiâ & vetuſtate, vel ex novitate, vel ex improprieta-
te vocum.

Ex inſolentiâ; qualis eſt in vocabulo *meriti*, apud Patres orthodoxos, cui Papiſtæ affingunt novam ſignificationem. Patres ſiquidem *mereri* accipiunt pro *conſequi*, quando loquuntur de vitâ æternâ. *Ex novitate*; qualis eſt in vocibus quibusdam docendi diſcendiq; cauſâ excogitatis. *Ex improprieta-
te*; qualis eſt in multis vocabulis tropicis.

Fallacia ambiguitatis eſt, cùm vox aliqua eſt ambigua.

Eſtque vel homonymiæ, vel amphiboliæ.

Fallacia homonymiæ eſt, cùm vox aliqua ſimplex eſt ambigua.